

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718204935
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Ragan
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:8718204935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Ragana a sudcov JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., proti žalovanému: STAV - ING, spol. s r.o., Alžbetina 23, 058 01 Poprad, IČO: 31 715 290, zastúpený opatrovníkom A. F. G., bytom B. X, XXX XX G. C., zastúpený: JUDr. Mariánom Kollárom, advokátom, Mnoheľova 22, 058 01 Poprad, IČO: 31 957 285, o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 3. júla 2023, č. k.: 16Cb/110/2018 - 198, takto

rozhodol:

- Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Poprad z 3. júla 2023, č. k.: 16Cb/110/2018 - 198.
- Žalovanému priznáva proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

- Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu o určenie neplatnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 23.1.2012 zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca ako konateľ a spoločník s 50 % podielom na základnom imaní žalovaného sa žalobou doručenou dňa 1.10.2018 domáhal, aby súd prvej inštancie určil neplatnosť uznesenia prijatého na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného zo dňa 23.1.2012 (ďalej aj len „valné zhromaždenie“) dôvodiac, že uvedené valné zhromaždenie zvolal A. F. G. ako druhý spoločník s 50 % podielom na základnom imaní žalovaného s tým, že si sám schválil program mimoriadneho valného zhromaždenia, jednotlivé prerokované body valného zhromaždenia, ako aj uznesenie. Zároveň nezaslal žalobcovi žiadnu pozvánku na predmetné mimoriadne valné zhromaždenie, čím boli porušené práva žalobcu v zmysle článku 9 ods. 2 spoločenskej zmluvy. Keďže sa žalobca nemal možnosť dozvedieť o konaní mimoriadneho valného zhromaždenia, boli obmedzené jeho základné práva zúčastniť sa valného zhromaždenia, hlasovať na ňom, požadovať informácie týkajúce sa spoločnosti a uplatňovať svoje návrhy. O konaní predmetného valného zhromaždenia sa žalobca dozvedel dňa 13.9.2018 v konaní sp. zn. 16Cb/66/2018, kde bola predložená aj zápisnica zo zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 23.1.2012.
- Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu. Zároveň dôvodil, že žaloba bola podaná po uplynutí 3 mesačnej prekluzívnej lehoty. Žalobca sa o predmetnom valnom zhromaždení dozvedel už v roku 2013, keďže podal trestné oznámenie na skutkovom základe, že bola neoprávnené prevedená časť podniku žalovaného. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v trestnom konaní sp. zn. ČVS:OPR-289/OEK-PP-2013 uznesením z 20.2.2016 trestné stíhanie vo veci zastavilo. Žalobca opätovne podával trestné oznámenia a na súdnom pojednávaní vo veci sp. zn. 20Cb/11/2019 potvrdil

podanie trestného oznámenia v roku 2013. Žalobca mal vedomosť o konaní predmetného valného zhromaždenia aj z trestného konania ČVS:OPR-566/3-VYS-PP-2017, kde uznesením z 30.9.2017 bolo odmietnuté ďalšie jeho trestné oznámenie.

4. Súd prvej inštancie uznesením z 3.6.2021, č. k. 16Cb/110/2018 – 132 podľa článku 4 základných princípov C.s.p. a §§ 68, 69 C.s.p. ustanovil žalovanému procesného opatrovníka – A. F. G., druhého spoločníka žalovaného, keď dospel k záveru, že žalobca, ktorý je zároveň konateľ žalovaného nemohol v spore splnomocniť advokáta JUDr. Miloša Kaščáka na zastupovanie žalovaného, teda „de facto“ konať za obe strany sporu, keďže by došlo ku konfliktu záujmov.

5. Uviedol súd prvej inštancie, že vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi: výpisom z obchodného registra žalovaného, zápisnicou zo zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 23.1.2012, spoločenskou zmluvou zo dňa 10.10.1995, výpisom uznesenia č. 3/2018 zo dňa 13.12.2018, spismi Okresného súdu Poprad sp. zn. 18Cb/64/2017 a sp. zn. 20Cb/11/2019, rozhodnutím ČVS:OPR-289/OEK-PP-2013 zo dňa 20.2.2016 a ČVS:OPR-566/3-VYS-PP-2017 zo dňa 30.9.2017, pričom mal preukázané, že dňa 23.1.2012 sa konalo mimoriadne valné zhromaždenie žalovaného, ktoré zvolal spoločník A. F. G..

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 129 ods. 1 a § 131 Obchodného zákonníka.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že žaloba bola podaná po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty, preto ju zamietol. Žalobca musel mať vedomosť o konaní valného zhromaždenia dňa 23.1.2012 a to nielen z ďalších sporov, ktoré sa viedli na súde prvej inštancie, ale aj z rozhodnutí Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade a to uznesenia z 20.2.2016, ČVS:OPR-289/OEK-PP-2013 a uznesenia z 30.9.2017, ČVS:OPR-566/3-VYS-PP-2017. Žaloba pritom bola podaná až dňa 1.10.2018.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil alebo žalobe vyhovel. V odvolaní odcitoval §§ 1, 60, 205 ods. 1, 355 ods. 1 a 2, 365 ods. 1, § 388 C.s.p., ďalej § 131 ods. 1 a 3, § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka. Uviedol, že podľa výpisu z obchodného registra žalovaného je žalobca jediným konateľom žalovaného, pričom žalovaný nemá zriadenú dozornú radu. Valné zhromaždenie žalovaného dňa 13.12.2018 určilo zástupcu žalovaného v spore a to advokáta JUDr. Miloša Kaščáka, čo vyplýva z výpisu uznesenia valného zhromaždenia z uvedeného dňa. Súd prvej inštancie doručoval žalobu na vedomie A. F. G., napriek tomu, že tento nie je stranou sporu. Následne A. F. G. splnomocnil advokáta JUDr. Mariána Kollára na zastupovanie v spore, ktorý bol dňa 8.3.2021 nahliadať do spisu. V konaní bolo pri rozhodovaní uplatnené právo mimo ustanovení C.s.p. a Obchodného zákonníka. Rozhodnutie je nesprávne a nespravodlivé, pretože súd prvej inštancie nepostupoval podľa C.s.p., Obchodného zákonníka, pričom dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako zákonný a vecne správny. Poukázal, že žalobca sa v odvolaní vôbec nezaoberal meritórnym rozhodnutím, rieši iba otázky procesného postupu súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne ustanovil žalovanému v konaní opatrovníka. Žalobca odmieta rešpektovať existenciu konfliktu jeho vlastných záujmov ako konateľa žalovaného, čo je nezlučiteľné s Obchodným zákonníkom a C.s.p. Jedna osoba nemôže vystupovať súčasne na strane žalobcu a žalovaného, keďže by došlo k porušeniu článku 6 základných princípov C.s.p. Žalobca pritom podal žalobu bez existencie reálneho právneho titulu a po uplynutí zákonnej prekluzívnej lehoty. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca mal vedomosť o spornom valnom zhromaždení už dňa 27.2.2013, keďže podal trestné oznámenie. Žalobcovi preto lehota podľa § 133 Obchodného zákonníka uplynula už dňa 27.5.2013.

11. Žalobca odvolaciu repliku nepodal, vyjadrenie k odvolaniu mu bolo doručené dňa 15.10.2023.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd /funkčne príslušný na základe § 34 ods. 2 písm. c) C.s.p. v spojení s § 22 písm. e) C.s.p./ prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia

pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C.s.p. Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C.s.p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 C.s.p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

14. Z hľadiska procesnej ekonómie odvolací súd primárne upriamuje pozornosť žalobcu na zodpovednosť odvolateľa za vymedzenie svojich odvolacích dôvodov a na to nadväzujúcu principiálnu viazanosť odvolacieho súdu takto formulovanými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd nemôže (princíp rovnosti sporových strán a princíp kontradiktórnosti súdneho konania) za odvolateľa (resp. za sporovú stranu) z vlastnej iniciatívy dotvoriť/vymyslieť právnu argumentáciu slúžiacu na spochybnenie záverov súdu prvej inštancie.

15. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že žalobcom tvrdené odvolacie dôvody nie sú naplnené, pretože súd prvej inštancie z toho, čo vyšlo v konaní najavo, vyvodil správne skutkové a právne závery a v nadväznosti na to správne vo veci rozhodol, ak žalobu zamietol.

16. Aj keď základom rozhodnutia odvolacieho súdu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., keďže sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto na jeho skutkové a právne závery odkazuje, považuje za potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalobcu uviesť nasledovné:

17. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom konania je určenie neplatnosti uznesenia prijatého na mimoriadnom valnom zhromaždení žalovaného z 23.1.2012.

18. Podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka, každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia, alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

19. Podľa § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka, súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

20. Podľa § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka, v konaní konajú za spoločnosť konatelia; ak sú však účastníkmi konania sami konatelia, zastupuje spoločnosť určený člen (členovia) dozornej rady. Ak žalujú tak konatelia, ako aj členovia dozornej rady, alebo ak nie je dozorná rada zriadená, určí zástupcu spoločnosti valné zhromaždenie. Ak tak neurobí do troch mesiacov od doručenia žaloby spoločnosti, ustanoví súd spoločnosti opatrovníka.

21. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že táto bola podaná oneskorene, ktorého správnosť skutkového záveru odvolateľ ani nespochybňoval.

22. Lehota, v priebehu ktorej možno podať návrh na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia súdom, je kogentne ustanovená v § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že ide o prekluzívnu lehotu, ktorej márne uplynutie má za následok zánik práva domáhať sa takéhoto určenia na súde. V prípade tejto trojmesačnej lehoty ide o hmotnoprávnu lehotu. Jej počítanie sa spravuje pravidlami ustanovenými v § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobu treba doručiť na súd najneskôr v posledný deň lehoty.

23. Začiatok lehoty je ustanovený objektívne „od prijatia uznesenia“ valného zhromaždenia. V prípade, keď valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, začiatok lehoty sa posudzuje takisto objektívne. Počíta sa odo dňa, keď sa oprávnená osoba mohla o uznesení dozvedieť. To znamená, že nie je rozhodujúce,

kedy sa oprávnená osoba o uznesení skutočne dozvedela, ale rozhodujúci je deň, kedy sa objektívne o uznesení mohla dozvedieť. Zákonodarca tu správne zvolil pre začiatok plynutia prekluzívnej lehoty objektívnu možnosť vykonania práva po prvý raz. Zároveň však pre prípad, keď valné zhromaždenie nebolo zvolané riadne, prekluzívna lehota plynie odo dňa, kedy sa oprávnená osoba mohla dozvedieť o jeho konaní. Vychádza sa z akceptovania všeobecnej zásady, že začiatok lehoty určuje objektívna možnosť vykonania práva po prvý raz, nezávisle od subjektívnych okolností.

24. Odvolací súd udáva, že konanie vo veci sa začalo doručením žaloby súdu prvej inštancie dňa 1.10.2018. Z uznesenia OR PZ v Poprade zo dňa 20.2.2016, ČVS: ORP-289/OEK-PP-2013 vyplýva, že žalobca už dňa 27.2.2013 podal trestné oznámenie, v ktorom uviedol, že valné zhromaždenie žalovaného neschválilo zmluvu o predaji časti podniku žalovaného. V odôvodnení uvedeného uznesenia je mimo iného uvedená aj výpoveď spoločníka žalovaného, A. F. G., z ktorej vyplýva, že sa dňa 23.1.2012 uskutočnilo predmetné valné zhromaždenie, kde došlo k schváleniu predaja časti podniku žalovaného. Zároveň bola do vyšetrovacieho spisu predložená aj zápisnica zo zasadnutia valného zhromaždenia žalovaného z 23.1.2012. O trestnom oznámení žalobcu bolo pôvodne rozhodnuté uznesením zo dňa 28.3.2013, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 12.4.2013, voči ktorému žalobca podal sťažnosť. Z uvedeného vyplýva, že žalobca mal vedomosť o konaní predmetného valného zhromaždenia žalovaného a na ňom prijatom uznesení už v roku 2013. Preto, ak podal žalobu o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia žalovaného až dňa 1.10.2018, podal ju zjavne po uplynutí 3 mesačnej prekluzívnej lehoty, na čo súd prvej inštancie musel pri rozhodovaní vo veci samej prihliadať z úradnej povinnosti.

25. Z výpisu z obchodného registra žalovaného vyplýva, že jediným konateľom žalovaného je žalobca. Žalobca je zároveň spolu s A. F. G. spoločníkom žalovaného, každý s 50 % obchodným podielom.

26. Pokiaľ žalobca namietal, že v spore súd prvej inštancie s ním nekonal ako so štatutárnym zástupcom žalovaného, resp. nekonal s JUDr. Milošom Kaščákom podľa § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka ako zástupcom žalovaného a to napriek tomu, že valné zhromaždenie žalovaného ako zástupcu žalovaného určilo práve JUDr. Miloša Kaščáka, odvolací súd udáva, že hoci je žalobca štatutárnym orgánom žalovaného a koná v jeho mene vo všetkých veciach, v prípade podania žaloby v tomto spore, ak vystupuje ako navrhovateľ, nemôže zároveň zastupovať spoločnosť na strane žalovaného vzhľadom na konflikt záujmov konateľa ako navrhovateľa a spoločnosti, ktorá stojí na strane žalovaného.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca doručil do spisu dňa 27.12.2018 výpis uznesenia č. 3/2018 z valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 13.12.2018, ktorým bol určený ako zástupca žalovaného v spore advokát JUDr. Miloš Kaščák a zároveň bol udelený súhlas s plnomocenstvom pre uvedeného advokáta zo dňa 25.10.2018 (ktorým žalobca ako konateľ žalovaného splnomocnil JUDr. Miloša Kaščáka na zastupovanie žalovaného v spore a to ešte pred 13.12.2018), ktorú osobu ako zástupcu žalovaného súd prvej inštancie neakceptoval a ustanovil v spore žalovanému opatrovníka.

28. Ustanovenie § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka síce ustanovuje, že ak dozorná rada nie je zriadená, alebo ak návrh podajú ako konatelia, tak aj členovia dozornej rady, určí zástupcu spoločnosti v súdnom konaní valné zhromaždenie spoločnosti, no podľa odvolacieho súdu aj u takejto osoby zástupcu musí byť zabezpečené, aby nešlo o rozpor záujmov zástupcu a zastúpenej spoločnosti (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka), keďže JUDr. Miloš Kaščák by nehájil záujmy žalovaného ako strany sporu, ale záujem žalobcu, čo by poprelo účel právnej úpravy uvedenej v § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka, keďže ochrana strany (žalovaného) nemôže byť iba iluzórna, ale aj reálna.

29. Neušlo pritom pozornosti odvolacieho súdu, že JUDr. Miloš Kaščák už v podaní zo dňa 9.11.2018, označenom ako vyjadrenie žalovaného k žalobe uvádzal, že nemá výhrady k podanej žalobe žalobcu, uznáva nárok žalobcu a navrhuje, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 a nasl. C.s.p. Už z tohto podania je zrejmé, že JUDr. Miloš Kaščák nekonal v záujme žalovaného ako strany sporu, dokonca navrhol rozhodnúť v spore rozsudkom pre uznanie, ktorý návrh patrí do dispozičnej sféry práve strane žalobcu a nie žalovaného.

30. Napokon sa odvolaciemu súdu nejaví ako vierohodné ani prijatie uznesenia č. 3/2018 valným zhromaždením žalovaného o zvolení JUDr. Miloša Kaščáka za zástupcu žalovaného v spore, keďže žalovaný má dvoch spoločníkov (ktorí vzájomne vedú viacero súdnych sporov) so zhodným počtom

hlasov, teda zo samotného výpisu z uznesenia č. 3/2018 ani nevyplýva, že toto bolo prijaté potrebnou kvalifikovanou väčšinou hlasov spoločníkov. V konaní nebola pritom predložená samotná zápisnica z konania takéhoto valného zhromaždenia žalovaného, kde by mimo iného bolo zrejme aj riadne prijatie uznesenia č. 3/2018 v uvedenom znení.

31. Súd prvej inštancie ako súd, ktorý prejednával a rozhodoval spor preto postupoval procesne správne, keď ustanovil žalovanému v konaní procesného opatrovníka podľa § 68 a nasl. C.s.p., čo napokon umožňuje aj samotné znenie ustanovenia § 131 ods. 3 Obchodného zákonníka, prioritne ako spôsob riešenia nedostatku podmienky konania a zároveň, aby nedošlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

32. K osobe procesného opatrovníka a to A. F. G. odvolací súd udáva, že ide o druhého spoločníka žalovaného, ktorému sú pomery u žalovaného zjavne známe, preto sa javí ako vhodná osoba na výkon takejto funkcie v tomto spore.

33. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nedošlo k naplneniu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 C.s.p., pričom žalobcoví ako strane sporu súd prvej inštancie neznemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

34. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne, keď žalobu žalobcu o určenie neplatnosti valného zhromaždenia žalovaného z 23.1.2012 zamietol z dôvodu, že bola podaná po 3 mesačnej prekluzívnej lehote. Preto odvolací súd toto rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Taktiež potvrdil závislý výrok uznesenia súdu prvej inštancie o trovách konania ako vecne správny.

35. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie, samostatným uznesením.

36. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).